

DM MAGAZIN

Megkérdeztük...

Nevünkben beszélnek

Nagy újságot nem tudok mondani, most vagyok huszonegy éves, és elektroműszerész. Nem vagyunk túlfizetve, az biztos, kettőnégy az alapom, kettőhárommal kezdtem. Erettségi után két év ment rá a szakmára, utána vizsga. Egy éve vagyok szakmunkás, sok tapasztalatom még nem lehet. Van, aki azt mondja, többet keres, de nem lehet elmenni rajta. Egyik osztálytársam rádió- és tévészerező lett, neki még rosszabb volt eleinte. Irodaműszerésznek készült a másik, elment egészségizésnek. A lányok egy része már gyerekeknél szabad-ságon van, egyiknek-másiknak két gyereke is van, a fizetést nekik is tudom összehasonlítani

val a másik program, mi meg azt gondoltuk, fene tudja, jövőnk-e ide még egyszer, most kérdezzünk, amit lehet. Miről? Villanytűzhelyről, gáztűzhelyről.

Azt mondta a gyár embere, amikor először előálltak a portékával, legyintett egyet a kereskedelem: ilyesmi nem kell a magyar dolgozónak. Csinálják a régit, majd azt megveszik. Külföld meg nyújtotta érte mind a két kezét. Az más, a külföldi dolgozó bogaras, az beugrik mindennek, ami új, de szerencsére, a hazai dolgozó nem ugrik be. Szereti, ami jó, ami bevált, ezt meg nem szereti. A Skála vett egy tételt, még le se tette a boltba, már elkelt. Akkor ütötte föl a fejét a kereskedelem: eibal Micsoda do-

ták, mert a dolgozók egy része fogta magát, és elment. Nem tudta, mi ez. Aztán szépen szivárogtak vissza, akiket egyáltalán visszavettek. Az volt a cél, hogy a dolgozó egyetlen fölösleges mozdulatot se tegyen. Csak avval az ujjával nyúljon hozzá, amivel kell. Olyan nincs, hogy nincs munka, hogy várni kell, mindenki csinálja, ami rá tartozik. Nem fárad el, friss marad, már ez is eredmény. De többet termel, és többet is keres. Annyira bolond lenne a munkás, hogy ez neki nem kell?

Ott helyben azt is megtudtuk, könnyen el lehet csúszni a legjobb újtításon is. Mondom, két csoportban vettek bennünket. Ugyanazt mutatták, de nem ugyanúgy. Az egyik csak vezette a csoportot, a másik meg szívvel-lélekkel magyarázott. A második mondatánál már tudtuk, evvel érdemes beszélni, erre érdemes hallgatni. Mindent megkérdeztünk, ami csak eszünkbe jutott. Muszáj-munkával biztosan nem lehet meggyőzni a dolgozót, de őszinte szóval elég könnyű. Azért kérdezték a másikat, mi a nyavalyát csináltunk mi ennyi ideig. Megismertünk valamit, ennyi az egész.

Baka István

A nagy vadász

Poharát duhajul az ég tükrébe vágta, és lón éjszaka, csak tükörcserép-csillagok, csak a telihold csorbult szélű pohara

világit, ám ha gally recssen, ha a vadvizeket zápor hujozza, Ó jár-kél közöttünk, és szemelből ólomsörét pislog, s mi kushadunk.

Mert tekintetétől a nyúlprém felbukfencezik kabátostul, és a gyertyaláng, mint asszony a kéjben, felszítva ráng fenséges horkantásai szelében.

Mert állunk mindenütt a nagy égtáj célkeresztjén, hiába lengünk ki jobbra-balra, még a végső szavunkat is telibe találja.

Jár-kél köztünk a Nagy Vadász, az ég tükörromja alatt, s iszákjából a

hajnalog vére a földre csepeg, s éjszakává visszafeketedik. [megsörétezett]